

KLAMOFFKA

ČERVEN 2022

GMVV

OBSAH

Úvodní slovo	2
Medailonky redaktorů	3-4
Fejeton "Studentův rok"	5-7
Literární tipy	8
Reportáž z maturitního plesu	9-18
Módní policie	19-20
Recenze filmu	21
Tip měsíce	22
Top měsíce	23-24
Jídelní okénko aneb Mňamky ne od naší mamky	25-26
Rozhovor se Stuartem Hausrathem	27-30
Událost měsíce	31
Vědomostní rubrika	32-33
Poznej svého učitele	34

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

právě držíte v rukou historicky první číslo školního časopisu KlamOFFka! Chtěli jsme vytvořit časopis od studentů pro studenty. Na jeho vzniku proto od začátku letošního roku pracovala redakce studentů z různých ročníků vyššího gymnázia, kteří se vám v časopisu představí v krátkých medailoncích.

Na co konkrétně se můžete v tomto čísle těšit? Na následujících stránkách naleznete rubriky zaměřené na nejrůznější témata. Od těch zábavných, jakými jsou například *Poznej učitele!*, přes vědomostní až po recenze a zajímavé tipy na kavárny, filmy, knihy, ale i obědy ze školní jídelny. Hlavním pilířem časopisu je především zachycení chodu školy a školních akcí očima studentů. Letošní číslo je proto zaměřené na každoročně nejočekávanější školní akci, maturitní ples.

Věříme, že si každý z vás při čtení najde něco, co jej zaujme, pobaví, možná i poučí... Budeme také velmi rádi, pokud i vy sami přijdete s novými nápady, které byste si rádi v příštím čísle časopisu přečetli.

Přejeme příjemný čtenářský zážitek!

Váš redakční tým vyučujících

Kristýna Bernardová
Katja Wunderlin
Radka Soukupová

MEDAILONKY

Ahoj, jsme Klaudie.

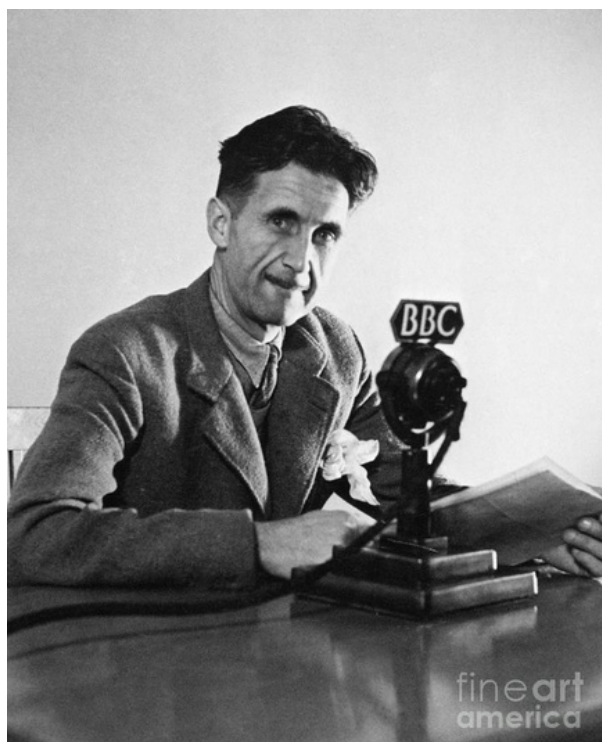
Pro upřesnění: jmenujeme se Klaudie Kuboušková a Klaudie Oberländerová a najdete nás na Klamovce v prvním patře ve třídě 7. A. Spolehlivým poznávacím znamením je otevřená kniha v naší bezprostřední blízkosti.

Nejen z tohoto důvodu máme ve studentském časopisu na starosti rubriky Recenze a Doporučení knih k maturitě. Přihlásily jsme se zejména proto, že bychom rády vzbudily u studentů zájem o čtení knížek, a to i literárních děl zahrnutých v maturitním seznamu. Rozhodně se totiž nemusí jednat o nudný zážitek, jak se mnozí studenti domnívají. Ale více se samozřejmě dozvíte v našich rubrikách.

Přejeme příjemnou zábavu při čtení.

Klaudie a Klaudie

***Klaudie Kuboušková
Klaudie Oberländerová***

Ahoj,

mé jméno je Karolína Fryčová, je mi 17 let a chodím do třídy 4.E. V časopisu KlamOFFka mám na starosti fotografické přílohy a rubriku Jídelní okénko a Hlášky. Kromě naší redakční rady jsem i členkou školního parlamentu. Ve volném čase si většinou čtu, věnuji se zpěvu a focení, dívám se na filmy nebo chodím na koncerty a výstavy. Také se snažím zlepšit v cizích jazycích a ráda se je i učím.

Karolína Fryčová

Dobrý den všem čtenářům, jsem Jakub J. Ferda, je mi 17 let a chodím do třídy 4.E. Sedím obvykle v první lavici a v hodinách dávám pozor, protože se nerad učím doma, kde místo toho raději poslouchám taneční hudbu nebo píšu v češtině a angličtině. Tvořím básně, příběhy nebo cokoliv, co mě zrovna napadne. Právě proto budu nyní jako redaktor pravidelně přispívat do časopisu KlamOFFka. Jak? Především jako reportér a redaktor rubriky zaměřené na školní akce a ankety. Zajímám se o mezinárodní konflikty a vztahy (nejvíce mě zajímá dění na Blízkém východě), a i proto jsou pro mě objektivita a schopnost vyslechnout každého důležité hodnoty.

Jakub Ferda

Ahoj, moje jméno je Adam Zachariáš, je mi 18 let a chodím do třídy 5.E. V časopise KlamOFFka mám jako redaktor na starosti vědomostní rubriku a také budu přispívat svými fejetony k pobavení všech čtenářů. Mezi mé nejoblíbenější předměty patří biologie, literatura nebo zeměpis, a proto mě baví vytvářet kvízy a vědomostní hry. Mými dalšími zálibami jsou příroda, hra na kytaru, četba, filmy a cestování.

Adam Zachariáš

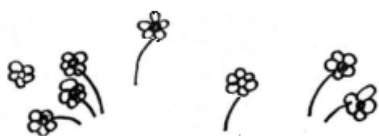
Jste zvědaví, kdo jsou autoři následujících rubrik a článků? V tomto čísle vám představujeme prvních 4 z nich!

STUDENTŮV ROK

Slavný Čapkův soubor fejetonů *Zahradníkův rok*, ač byl vydán před 93 lety, má stále co říci. A to nejen zahrádkářům a zahradníkům, ale také například autorům fejetonů, kteří se jím mohou nepokrytě inspirovat.

Čapkova sbírka vypráví o slastech a strastech zahrádkářů po čtyři roční období, o jejich problémech týkajících se květin nebo ovocných výpěstků. Studenti ale procházeli v nedávných letech a měsících velmi podobnými problémy. Celou distanční výuku ve své podstatě můžeme přirovnat k zahradě. Nesmíme být ovšem na omylu. Nepředstavujme si krásně upravenou zahradu, jako vystříženou z anglického venkova. Takovou, jež má svěže zelený trávník, zastřižený přesně na dva centimetry a lemovaný opečovávanými záhony pečlivě vybraných květin. Vizualizujme si proto raději zahradu českou. Ne snad, že by se u nás nevyskytovaly hezké zahrady, ba naopak. Jen v průměru, co se týče upravenosti, Anglie vítězí. Tak tedy, zahrada, jež má symbolizovat internetovou výuku, musí mít jedno hlavní téma, a to chaos. Byla by to taková zahrada, kde je už několik měsíců neposekaný trávník a také stromy, o které se nikdo nestará (rostou proto jako dříví v lese). No, zkrátka pro Angličana trochu pohroma.

Nicméně, pojďme najít studenta. Co může v zahradě symbolizovat studenta? Možností se nabízí hned několik. V ideálním světě by to byl sadař, který sklízí ovoce vědomostí. V takovém světě ale nežijeme, pojďme se tedy porozhlédnout dál. Třeba takový ježek by mohl vystihovat hned dvě skupiny studentů. Jedni by se našli v ježkově nečinném spaní v hromadě listů. U takových studentů je naděje, že by se na online hodiny vzbudili, mizivá. Jiní by se mohli vidět v ježkovi, který je vzhůru a dělá proto hrozný hluk. Takové jedince naštěstí v době distanční výuky dělí od zbytku třídy bariéra v podobě vypnutého mikrofonu. V dalším ježkově chování, kdy se živí slimáky a hmyzem, se doufám žádný student nenajde.

Pojďme ale udělat studenta zahradníkem. Každý odpovědný zahradník by měl ráno brzo vstát a navštívit svoji teamsovou zahrádku. To ale někdy může být složitý úkol. Stará dřevěná vrátka se zrezivělými panty neboli počítač, může vstup do zahrady Teamsů značně zpomalit. Často se dvířka zasekávají, a zejména když si zahradník nastaví budík na 8:25, přičemž na zahradě musí být v 8:30, nastávají pro něj perné chvíle.

Takový zahradník bleskově vstane z postele, popadne slamák a motyčku a běží z domu k vrátkům. Jenomže ta, jelikož nejsou nejnovější, se neotevřou hned. Zahradník tedy s vrátky lomcuje a proklíná den, kdy byly vyrobeny. Po čase i ta nejzatvrzelejší vrátka povolí a ospalec se do zahrady dostane. V tu chvíli je už ale, řekněme, 8:35 a musí se tedy patřičně omluvit.

Každé ráno je také třeba teamsovou zahradu zkontrolovat. Podívat se, jestli je všechno v pořádku. Co všechno nemusí být v pořádku? Například důležitý keřík jménem Zadání. Plody tohoto keříku jsou hořké, nicméně pěstovat se musí. Pokud jsou zelené, je vše v pořádku, musí se akorát včas očesat. Pokud ale plody zrudnou, zahradník ví, že je zle. Může je očesat po zčervenání, musí ale počítat s o stupeň horší sklizní. To žádný pěstitel/student nechce, neboť by ho na jarmarku jménem Bakaláři čekaly horké chvíle. Následná dopolední práce se pak mezi zahradníkem a studentem neliší takřka vůbec. Jeden má motyku, druhý počítačovou myš a oba okopávají záhonky. Ve školákově případě se sice jedná o záhony v kabátě MS Word, Powerpoint nebo Forms, nicméně tam zásadní rozdíly končí. Někdy je ale počítače už dost, a tak si student, stejně jako zahrádkář, takzvaně (někdy i doslova) plivne do dlaní, popadne starý dobrý sešit a pero a jde psát. Zahradník pouze vymění pero za hrábě a sešit za rýč.

Kde ale zahradník na plné čáře vyhrává, je chvíle, kdy se student dívá v rámci výuky na nějaké video. Nic proti videím, ale myslím si, že pohledu na dobře vykonanou práci v podobě zasazených mrkví, ořezaných růží, přesazeného angreštu či pohnojeného záhonu se žádné video na světě nevyrovná. Jsou tu ale také temnější momenty. Tak jako na rybízu nikoho nepotěší mšice, na distanční výuce málokoho potěší testy. Ty ale nemají na svědomí mravenci jako v případě mšic, nýbrž učitelé. Když taková chvíle nastane, je potřeba oprášit zahradnické kalhoty, vyhrnout si rukávy a jít po hlavě do toho. Tak jako se díra v plotu sama nezatlouče, ani test se sám nenapíše.

Jak víme, doba distančního temna skončila a všichni se opět vrátili do školy. Teamsové zahrady již dávno zarostly plevelem a staly se naplno součástí přírody, i když učitelé ještě činí pokusy studenty do nich vrátit. To všechno ale neznamená, že bychom měli zahradnický um zahodit a zapomenout. I při prezenční výuce se hodí vědět, které úkoly jsou už zralé k odevzdání nebo jak bojovat proti škůdcům v podobě housenek prokrastinace či špačků lenosti. Nemluvě o obsahu skříněk, který v některých případech připomíná kompost. Nehovořím samozřejmě z vlastní zkušenosti.

Když se to tak vezme, každý žák by měl být tělem student a duší zahradník.

Adam Zachariáš

LITERÁRNÍ TIPY A TRIKY (NEJEN) K MATURITĚ

Mnoho studentů je přesvědčeno, že povinná maturitní četba představuje nehorázně nudný zážitek a ztrátu jejich drahocenného času. Cílem této naší rubriky je vyvést vás z omylu. Proto zde naleznete doporučení a tipy na takové knihy z maturitního seznamu, které si zajistě oblíbíte, a jejich četba bude pro vás potěšením. Pro toto číslo školního časopisu byly zvoleny dva romány ze současné české prózy.

Evžen Boček:
Poslední aristokratka

Po vážných tématech (2. světová válka, holocaust či tyfová epidemie) zpracovaných v románu Hana je skvělou volbou lehčí žánr: humoristický román Poslední aristokratka. Tato kniha pojednává o šlechtické rodině, která se po pádu komunistického režimu vrací z USA do Čech, aby zde převzala své zdevastované rodové sídlo. Kvůli odlišným názorům a povahám postav v kombinaci s tíživou finanční situací se ale život na chátrajícím zámku Kostka stává mnohem dobrodružnějším, než si rodina původně představovala. Celý příběh je s lehkou ironií vyprávěn formou deníku nejmladší členky rodiny, devatenáctileté Marie III.

Četba tohoto románu vás zaručeně pobaví - ne nadarmo za něj autor obdržel cenu Miroslava Švandrlíka za nejhumornější knihu roku.

Alena Mornštajnová:
Hana

Alena Mornštajnová je jednou z nejčtenějších současných českých spisovatelek. Do širokého povědomí čtenářů se dostala především díky románu Hana, který se brzy po svém vydání stal bestsellerem.

Příběh se odehrává v autentickém prostředí Valašského Meziříčí během padesátých a šedesátých let 20. století a pojednává o osudu tří generací židovské rodiny. Životní příběhy postav jsou silně ovlivněny skutečnými historickými událostmi, jež umožňují čtenářům nahlédnout do moderních dějin Československa. Autorčin jazyk, poutavé vyprávění a umění silné vizualizace bezpochyby zajistí příjemné čtení, ke kterému se budete rádi vracet i po maturitě.

Kludie Oberländerová

MATURITNÍ PLES 4. H & 6. E

Praha 29. dubna 2022

Reportáž z plesu – Jakub Ferda

Rozhovor s jednatelem školy – Ema Lévyová & Jakub Ferda

Rozhovor s ředitelkou školy – Barbora Hájková & Klára Sušanková

Rozhovor s maturanty – Filip Kruglov

Fotky – Karolína Fryčová

REPORTÁŽ Z MATURITNÍHO PLESU

Plný očekávání vcházím do majestátní budovy Národního domu na Vinohradech. Schody jsou potažené červeným kobercem, přemýšlím, tento večer prý bude nádherný, množství krásných šatů, bohatý program... Na školní ples jsem letos zavítal poprvé, je to také první větší událost bez omezení po pandemii koronaviru, což ve mně vyvolává otázku: Jaký bude ples po takové době? Na odpověď ale nemusím dlouho čekat...

U vstupu ještě předložím lístek a jdu směrem do hlavního sálu. Všichni kolem mě jsou slavnostně oděni. Pomalu vycházím po schodech směrem do sálu a nasávám atmosféru celé události. Když vystoupám nahoru, otevře se přede mnou výhled do Majakovského sálu, s jehož zdobností a velkolepostí ladí i krásné šaty dam a obleky pánů. Všimám si známých i neznámých tváří, všichni jsou napjatí a veselí. Potkávám také paní ředitelku Hanu Třebickou a jednatele školy, pana Šimona Zajíčka. Příležitost získat jejich pohled na ples si nemohu nechat ujít a společně se svými kolegyněmi z redakce vám proto přinášíme dva exkluzivní rozhovory.

ROZHOVOR S JEDNATELEM ŠKOLY

Dobrý večer, pane Zajíčku, jaké je pořádání maturitního plesu po tak dlouhé době (po pandemii)?

Je to úžasné, je to radost plánovat akci, která probíhala již patnáct let před tím. A vypadá to, že se to dnes podaří. Dá se sice něco dopilovat, po těch dvou letech jsme možná trochu zkostnatěli, ale je to úžasné se konečně vítat ve vnitřních prostorách bez omezení.

Když jste mluvil o zkostnatění, jste připraven si zatančit?

Jsem vždy připravený tančit a rozjet to pořádně, je to o mně známé. Nejsem dobrý tanečník, ale jsem aktivní tanečník, takže se zapojím do jakéhokoliv tanečního duu, sóla nebo souborného tance, tudíž já jsem připraven vždycky. Tanec mám rád a doufám, že budu mít dnes příležitost si zatančit.

Měnil jste funkci ve škole, jak vás to ovlivnilo? Umožní vám to více realizovat nápady které máte?

Moje funkce v rámci školy se měnila 17 let. Začal jsem jako student v prvním ročníku ve školním roce 2004/2005, po osmi letech jsem dostudoval a pomáhal jsem v rámci školy, kde bylo potřeba, později jsem dokonce začal učit i angličtinu a jiné předměty a nakonec jsem se stal učitelem mezinárodních vztahů. Postupně se moje role měnila až do role jednatele školy, ve které jsem od minulého roku. Z manažerské stránky je to asi nejvyšší funkce v rámci školy. Teď školu mohu dělat takovou, jakou studenti chtějí, aby byla. Měl jsem nějakou představu, jak by měla škola vypadat, ale nakonec jsem zjistil, že chci, aby škola vypadala, jak chtějí studenti. Proto jsem třeba podpořil časopis KlamOFFka a iniciativu, se kterou přišel. Podporuji jakékoliv nápady studentů.

V jakém smyslu?

Jsem vlastně takový "roztleskávač". Když přijde někdo s dobrým nápadem, zburcuji zbytek školy, aby se tento nápad zrealizoval. Čekám na podněty, ať je to šachový turnaj, výměnný pobyt či právě časopis KlamOFFka. To je moje role.

Vy jste zmiňoval, že jste učil angličtinu. Učil jste ji výborně, sama jsem to zažila. Máte ještě v plánu na naší škole vyučovat? Nebo chcete pokračovat dále pouze v roli jednatele školy?

Stále vyučuji některé předměty, na nižším gymnáziu učím v jedné třídě zeměpis a pak v rámci osmiletého oboru učím mezinárodní vztahy v posledním, maturitním, ročníku. Mezinárodní vztahy bych chtěl vyučovat i nadále. Pro příští školní rok jsme vytvořili i seminář s touto tematikou, takže uvidíme, jakou bude mít popularitu. Určitě chci u učení zůstat, baví mě to, rád se se studenty ve třídě bavím. Často sice musím balancovat mezi učením a ostatními povinnostmi, ale zatím se mi to daří.

Mnohokrát Vám děkujeme za rozhovor. Hezký večer.

Držím vám palce, hezký večer.

RŮZHOVOR S ŘEDITELKOU ŠKOLY

Dobry večer, paní ředitelko, jak se těšíte na dnešní ples?

Těším se moc jako každý rok, protože to je velký zážitek jak pro studenty, tak pro nás. Vždy se na něm skvěle pobavíme, máme možnost prožít zajímavá setkání, například s našimi absolventy, kteří často na ples zavítají a vzpomínají na svoje studia u nás. Jsou to opravdu krásné společenské chvíle.

Jak vnímáte ples znovu, po tak dlouhé době?

My jsme sice při pandemii nemohli dělat ples zde v sálu ani v jiných vnitřních prostorách. Ale vloni se nám podařilo zorganizovat v Grébovce letní zahradní slavnost jako alternativu tradičního maturitního plesu.

Máte od tohoto plesu nějaká očekávání?

Určitě, že se zase dobře pobavím, že uvidím krásně oblečené slečny, mladé gentlemany. Těším se!

A co byste vzkázala budoucím maturantům?

V první řadě bych jim ráda popřála úspěch u maturity a také u přijímacích zkoušek na vysoké školy, které si vybrali. Samozřejmě všem našim maturantům přeji hodně štěstí v osobním i pracovním životě.

Mnohokrát děkujeme za rozhovor!

REPORTÁŽ Z MATURITNÍHO PLESU

Po rozhovoru se loučím a čekám s ostatními hosty na oficiální zahájení plesu, který právě začíná. Zajímavě a vtipně jím provází dvojice moderátorů, studentů septimy našeho gymnázia. Jejich neotřelý humor dokonale přitahuje pozornost všech! Jeden druhého chce vyzvat k tanci, pak jej odmítá...

Brzy však nastává jeden z hlavních bodů večera – předtančení studentů obou maturitních tříd.

Vystoupení se nese v námořnickém duchu, stejně jako hlavní téma letošního plesu. Pozorují sehranou a plynulou taneční choreografii maturantů oblečených v námořnických oděvech. Celý Majakovského sál je plný energie, kterou tanečníci vkládají do svých ladných pohybů a vyzařují zpět do svého okolí. Tanec studentů je velmi povedený, pamatují si na svůj čas v tanečních a mohou s jistotou říci, že většina zdejších párů by mohla dělat taneční mistry.

Po povedeném předtančení promlouvá k sálu jednatel gymnázia, pan Šimon Zajíček, a majitelka školy, paní Renáta Zajíčková. Hovoří nejen o dnešním plesu, ale i o fungování školy. Dávají tím čas maturantům, aby se převlékli z kostýmů a upravili, neboť hned po prosloveh následuje slavnostní šerpování!

ROZHOVOR S MATURANTY

Předávání šerp maturantům je nejen dojemné, ale v mnohých případech i dosti zábavné. Některým maturantům totiž při jejich výstupu na podium hrají v pozadí písničky jako *Gangnam Style* nebo *Promování inženýři*. Výběr hudby tak skvěle zapadá do atmosféry celého plesu, kde je humor všudypřítomný. Nesmím ovšem zapomenout na zřejmě nejdůležitějšího muže, který obě maturitní třídy provázel na jejich cestě gymnaziálním vzděláním – třídního učitele Michala Pickara. Během šerpování byl dojatý a svěřil se s tím, že se mu bude po maturantech stýskat a že na čas, který s nimi strávil jako třídní učitel, bude vždy velmi rád vzpomínat.

Musím se ovšem zeptat také samotných maturantů, jak vnímají atmosféru v sále, jak se jim na plese líbí nebo co by chtěli vzkázat nám ostatním studentům GMVV, které jejich maturitní ples čeká až za pár let.

Rozhovor s Markétou Hejkalovou, 4.H

Co Ti přišlo za dobu Tvého studia úplně nejtěžší? Co bylo pro Tebe největší výzvou?

Narovinu předměty jako matematika a fyzika, kvůli tomu, že jsem spíše humanitně zaměřená. Ale myslím si, že díky tomu, že byl třeba pan profesor Kosina tak velkorysý, matiku jsem někdy i chápala.

Co Tě na studiu nejvíce bavilo?

Nejvíce mě bavilo psaní seminární práce. Myslím, že paní profesorka Soukupová mi toho předala hodně. Naučila mě, jak má vypadat odborný text, jak formulovat své myšlenky a správně citovat, a já jsem jí za to moc vděčná.

Jak si užíváš ples?

Je to super! Potkala jsem tady i celou řadu lidí, které jsem neviděla třeba tři, čtyři roky, a tahle setkání jsou vážně dojemná.

Náš časopis je primárně cílen na studenty z Klamovky. Co bys nám, ostatním studentům, doporučila do budoucna v rámci studia, nebo i studijního života celkově?

Asi myslet víc na budoucnost. To znamená, že jestli se chcete dostat například na nějakou uměleckou vysokou školu, tak už si teď začít dělat portfolio. Jestli chci třeba, já nevím, studovat žurnalistiku, tak se snažit nějak seberealizovat v různých školních časopisech a věnovat se i mimoškolním aktivitám se zaměřením na zvolený obor.

Po slavnostním šerpování si maturanti ještě udělají společnou fotografii na památku a následně přenechají místo na parketu komukoliv, kdo by chtěl tančit. Celý sál září širokou paletou barev. Pestrobarevné sukně rozevlátých šatů uprostřed sálu tvoří vír, mezi kterým se rychle a obratně proplétají další tanečníci. Atmosféra je veselá a všem se chce tančit, ale čas neúprosně běží a ručičky se už pomalu blíží k dvanácté hodině...

Ještě před půlnocí však stihne jeden z našich redaktorů vyzpovídat dalšího z maturantů, tentokrát se jedná o studenta třídy 4.H, Petra Čechvalu.

Co Ti přišlo za dobu Tvého studia úplně nejtěžší? Co bylo pro Tebe největší výzvou?

Já jsem přestoupil na GMVV před dvěma a půl lety, výzvou bylo například začlenění do kolektivu. Ale třída mě přijala naprosto skvěle, takže nic dramatického... Ze začátku byly nejtěžší ještě i cizí jazyky, ale díky učitelům i spolužákům jsem se rychle zlepšil a už je to v pohodě.

Co Tě na studiu nejvíce bavilo?

Především online výuka, protože mi vyhovovalo, že jsem si mohl víc řídit svůj osobní čas, mohl jsem si úkoly plnit, když se mi to hodilo. Tenhle typ výuky jsem preferoval.

REPORTÁŽ Z MATURITNÍHO PLESU

Jak si užíváš ples?

Užívám si ho. Ze začátku jsem byl lehce nervózní, i kvůli předtančení, ale teď (po pár drincích) už ze mě nervozita úplně spadla...

Náš časopis je primárně cílen na studenty z Klamovky. Co bys nám, ostatním studentům, doporučil do budoucna v rámci studia, nebo i studijního života celkově?

Že v tom určitě nejsi sám, že v tom je vlastně celá třída společně, prožíváte všechno společně, takže si můžete pomáhat, radit.. A hlavně na naší Klamovce máme úžasné učitele, kteří nám jsou připraveni kdykoli pomoci. Takže bych se vůbec nebál zeptat na cokoli a požádat o radu, vždycky nám odpoví. A také doporučuji být sám sebou, nebát se toho. Říkat věci upřímně, věřit v sebe, to je hlavní! Protože pokud v sebe věříš, tak to zvládneš.

A je tu zlatý hřeb večera! Půlnoční překvapení se nese v uvolněné atmosféře. Maturanti předvádějí nejrůznější taneční kreace v barevných převlecích za doprovodu retro písní. Tančí nejprve společně, poté chlapci a dívky zvlášť. Nakonec celé komicky laděné představení vyvrcholí sólovým tancem odvážných maturantů ve výstředních modelech. Celý sál jásá, tleská a píská. A následně se opět všichni vrací na taneční parket, který se začíná pomalu vyliďňovat až v okamžiku oficiálního ukončení celé akce.

MODNÍ POLICIE

Skotský rytíř hvězdou plesu

Dovolím si říct za všechny členy naší redakce, že Stuart Hausrath svým outfitem rozhodně překvapil nejen nás, ale i ostatní účastníky letošního maturitního plesu GMVV. Náš učitel angličtiny (samozřejmě rodilý mluvčí 😊) přišel totiž v tradičním skotském kiltu a okamžitě tím upoutal pozornost mnoha hostů. Po celý zbytek večera musel pak čelit obdivným pohledům a odpovídat na řadu dotěrných dotazů. Redakci KlamOFFky se zvolený outfit velmi líbil, a proto sympatickému Stuartovi udělujeme plný počet hvězdiček: pět z pěti. Gratulujeme!

Emma Lévyová

Prvorepubliková moderna

K nejkrásnějším a také neoriginálnějším šatům večera rozhodně patřila na míru šitá róba maturantky Žanety Holečkové ze třídy 4.H. Světlé saténové šaty střihu slip dress doplněné nabíranými síťovými rukávy, bílými lodičkami a perlovým náhrdelníkem s řetízky okouzlili nejednoho hosta! Krása celého outfitu byla ještě podtržena elegantně upravenými vlasy připomínajícími dokonalé účesy první republiky.

Za celou naši redakci rozhodně udělujeme 10 bodů z 10!

Klára Sušanková

Éterická víla v bílém

Jedny z nejnápaditějších šatů letošního maturitního plesu oblékla studentka třídy 4.H, maturantka Karolína (Karol) Kutilová. Jak můžeme vidět na fotografii, s barvou šatů dokonce sladila i svou šerpu. Jemné krémové šaty jsou v pase ozvláštněny úzkou bílou stuhou, která ponechává více prostoru pro detail v oblasti dekoltu. Kladně hodnotím také volány v dekoltu i na spodní části šatů, které celý outfit skvěle doplňují a šaty díky nim působí elegantněji a mladistvěji. Vílí vzhled Karol doladila jemnými náušnicemi a vyvarovala se náhrdelníku, který by zbytečně odváděl pozornost od volánů. Zvolila naopak výrazný make-up, který si mohla dovolit díky odstínu pleti a neutrální barvě šatů. Také účes je jednoduchý, vlasy jsou sčesané do velmi moderní pěšinky podle současných módních trendů. Outfit jako celek díky všem těmto detailům působí éterickým dojmem. Karolínin výběr šatů, doplňků i líčení tedy hodnotím velmi kladně, 10 z 10. A jak se tento nadčasový outfit líbí vám?

Barbora Hájková

VYŠEHRADEK: FYLM

Na jaře letošního roku měl v kinech svou premiéru snímek s názvem Vyšehrad: Fyln. Jedná se o celovečerní komedii z roku 2022, která měla premiéru 14. dubna 2022. Film je volným pokračováním seriálu Vyšehrad, který vznikl v roce 2016. V hlavních rolích se divákům představí Jakub Štáfek, Šárka Vaculíková a Jakub Prachař. Vedlejší role ztvárnili Veronika Khek Kubařová, David Prachař, Ilona Chýlková, Ondřej Pavelka a Jiří Polyhar.

Vyšehrad: Fyln se rozhodně nechce za každou cenu zalíbit každému, což je v době komerčně vykalkulovaných projektů spíše výjimečný případ. Jde především o satiru současného fotbalového prostředí, které má vzhledem k různým skandálům neblahou pověst. Z filmu samotného je patrné, že byl stvořen z lásky k fotbalu a je určen především pro příznivce tohoto sportu. Ale možná, nečekaně pro tvůrce, z toho vzniklo něco, co může zaujmout i jinou než cílovou skupinu diváků. Zvláště v nelehkých chvílích a složitých životních situacích chtějí lidé občas zkrátka „vypnout“, nepřemýšlet a jen se smát prvoplánovým vtipům. Ovšem ty jsou ve filmu někdy tak vulgární, že studem zrudnou a šokovaně vyvalí oči i ti nejotrlejší diváci. Jakub Štáfek v jednom z rozhovorů o komedii Vyšehrad: Fyln prohlásil, že jde o rodinný film, což podle mého názoru není zcela pravda, jelikož se ve filmu vyskytují scény, které nejsou vhodné pro nižší věkové kategorie.

Klidně se tedy může stát, že si k tomuto snímku „nefotbaloví“ příznivci cestu nenajdou, protože nepochopí různé narážky či dvojsmysly, a budou jen zhnuseně krčit rameny nad tím, jaké bizarnosti se teď natáčí. Všechny tyto varianty jsou zkrátka pochopitelné. Vždyť je naprosto přirozené, že každý z nás je jiný a máme různý vkus.

Kludie Kuboušková

TIP MĚSÍCE

BON Prague:

japonská gastronomie s důrazem na kvalitní suroviny

Pro tento měsíc redakce časopisu KlamOFFka doporučuje síť japonských restaurací BON Prague. V Praze najdete již 3 pobočky: Anděl, Letná a Vinohrady. Vždy si zde můžete vybrat ze tří druhů tradičních asijských nudlových pokrmů: RAMEN, UDON a SOBA. Ramen jsou typické pšeničné nudle v bohatém vývaru z masa či zeleniny. Udon jsou tlusté bezvaječné nudle v daši vývaru (se sójovou omáčkou). Nejedná se však o klasickou polévku, jak ji známe z české kuchyně. Pohankové nudle Soba se zase podávají nejčastěji zastudena, proto se hodí jako občerstvení obzvláště v horkých letních dnech.

Nemusíte se vůbec bát, protože v BON Prague je pro vás připravena opravdu široká nabídka jídel (i pro vegetariány či vegany) a zkušená obsluha vám ráda při výběru poradí. Jídlo si dokonce můžete objednat domů. A ještě postřehy z vlastní zkušenosti našich redaktorů – všechno chutná opravdu skvěle! Jedinou nevýhodou jsou vyšší ceny zdejších pokrmů. Ale labužnický požitek z exotického jídla za vaše vynaložené peníze určitě stojí.

Filip Kruglov

TOP MĚSÍCE

Pro měsíc květen vybrala naše redaktorka Ema Lévyová několik studentských tipů, které jsou podle ní zkrátka top!

Kavárna

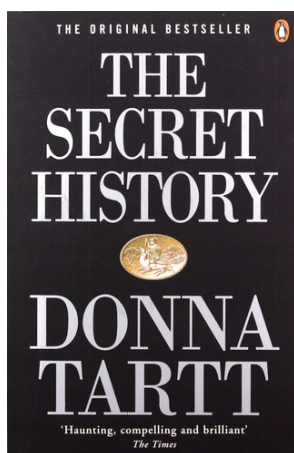
Kavárna *Ty kávo!* se nachází nedaleko naší školy na adrese J. Plachty 3163/28 Praha 5 – Smíchov. Po večerech se zde v podzemním baru odehrávají menší koncerty nebo se sem můžete přijít podívat také na častá vystoupení stand-up comedy. Navíc zde mají výbornou kávu, kterou připravují na mnoho způsobů a za (studentsky) přijatelné ceny. Milovníci zákusků si též najdou své. V kavárně se skvěle studuje, čte či odpočívá.

Film

Dlouho očekávaný snímek tohoto roku *The Batman* s Robertem Pattinsonem a Zoë Kravitz v hlavních rolích je nyní možné zhlédnout i mimo kina. Tvůrci dali tomuto téměř tříhodinovému filmu očekávanou ponuru až temnou atmosféru. Recenze jsou skvělé a převážně pochvalné. Ovšem najdou se i jedinci, kteří film velmi kritizují a nejsou spokojeni. Mně osobně se film líbil a myslím si, že stojí za to se na něj podívat.

Kniha

Tajná Historie od Donny Tarttové je ve světě literatury označována jako dílo, které se v budoucnosti zařadí mezi tituly klasické literatury. Příběh vypráví o skupině studentů studujících starověkou řečtinu, kteří se spolu v průběhu knihy dostávají na stopu závažnému zločinu. Autorka knihu píše originálním způsobem, který čtenáře zcela pohltí.

Ema Lévyová

Tip měsíce: Pokud vás rubrika zaujala a rádi byste se podělili o své tipy na zajímavá místa v blízkosti školy, můžete nám napsat do redakce na náš instagramový účet.

 [KlamOFFka](#)

MŇAMKY NE OD NAŠÍ MAMKY!

Každý máme se školními jídelnami různé zkušenosti. Někdo si je nemůže vynachválit, jiný se jim vyhýbá obloukem. Upřímně, naše školní jídelna rozhodně patří k těm lepším, ve kterých jsem se za svá školní léta stravovala. Pojďme se tedy společně podívat a zhodnotit vybrané pochoutky z naší jídelny.

Prvním hodnoceným chodem z obědového menu je vepřové maso po pražsku s dušenou rýží. Musím říci, že toto jídlo nebylo vůbec špatné, i když několik drobností bych přeci jen vytkla.

Ačkoli chápu, že je to nejspíš součást receptu, preferovala bych raději omáčku bez hrášku. Jeho odstraněním by se podle mého názoru rozhodně nic nezkazilo. Také rýže byla tvrdší a méně slaná, než by strávnick uvítal.

Maso i omáčka však chutnaly dobře. Celkově tedy uděluji 7 bodů z 10.

Druhým vybraným obědem nemůže být nic jiného než klasická česká svíčková. Svíčková je totiž ve školní jídelně naprostá jistota.

Já osobně jsem byla s tímto obědem spokojená, omáčka byla příjemně ochucená - nebyla přeslazená (jako někdy bývá) a maso bylo krásně křehké.

Jediné, na čem by se ještě dalo zapracovat, byly sušší knedlíky. Houskové knedlíky by totiž měly být vláčné a na povrchu jemné, nikoli suché jako v tomto případě.

Tento nedostatek mírně snižuje jinak velmi pozitivní dojem. Hodnotím proto 8 body z 10.

Posledním obědem, který byl podroben hodnocení, je hovězí maso na česneku s bílým kysaným zelím a bramborovými knedlíky. Tento pokrm ale za mě nepatří na seznam těch nepodařenějších jídel... Konzistence masa byla mírně gumová, knedlíky tuhé a omáčka zvláště nakyslá. Zelí bylo jedinou skutečně vynikající částí tohoto pokrmu – ani příliš kyselé ani moc sladké, zkrátka tak akorát. Jeho příjemná chuť vykompenzovala i kyselost omáčky. Navzdory chutnému zelí však nemůžu udělit více než 3 body z 10.

Přesuneme se k mému pravděpodobně nejoblíbenějším jídlu. Rizoto do školních a táborevých jídelen zkrátka patří. Umíte si představit jídelnu bez rizota? Vždy se povede a téměř nikdy se na něm nedá nic zkazit. Znáte lepší kombinaci než pomalu se roztékající sýr s kyselou okurkou...? Za mě jasná volba i v naší jídelně. Jasných 10 z 10!

Jasným vítězem našeho jídelního okénka je tedy **rizoto**, poraženým pak **hovězí maso na česneku**. Jedná se ale samozřejmě pouze o můj skromný názor, a proto by naši redakci velmi zajímalo, na které jídlo se do školní jídelny nejvíce těšíte vy? Můžete nám opět napsat na Instagram školního časopisu @KlamOFFka!

Karolína Fryčová

TEACHER INTERVIEW: STUART HAUSRATH

Could you introduce yourself by saying three words that describe you the best?

Calm, fun, energetic.

What do you like most about living in Czech Republic and Scotland?

In Czech Republic the lifestyle and in Scotland the banter.

Have you always been set on becoming a teacher?

No, it's something that has developed and I'm happy it has.

Do you enjoy teaching?

Very much it's rewarding and fun.

What is your passion?

Food and art.

Who's your favorite artist?

Joseph Mallord William Turner RA.

Who or what inspires you and your paintings?

Modern street art on canvas, multiple artists from around the world.

Have you thought about becoming a professional artist?

I'm considering it but I have a few other ideas I will do first.

What made you think about doing creative meetups?

The fact anyone can paint or draw if they want so it made sense to do it, I wish to encourage more students to get involved.

Who do you think should join your creative meetups?

Firstly, there are many students within the school who create items at home and are too scared to join the meet up because they're worried about criticism. However if they took the first step, they would realize they would receive friendly encouragement and share knowledge.

Secondly, anyone who wishes to try something new should join.

J. M. W. Turner, Snow Storm

What's the filling of your creative meetups?

There are multiple topics. The main thing is to get the students to create something from the start to finish, at their skill level and pace, and introduce different ways of using the materials, and the freedom of their choice.

Where can we find your work?

On Facebook and Instagram and also, I'll announce when I host exhibitions to view in person in Prague on these platforms.

Where do students sign up?

They are noticeboard posters with my email on it around the school. Drop me an email for any questions or just turn up and have a chat.

Where and when can students come?

Jaz room 2 in Klamovka on Wednesdays between 2pm and 4pm.

Do you have something you want to say to students?

"Start saying Yes more you will be surprized and have more wonder about where it will take you."

 [instagram.com/scottish_expats_sjh](https://www.instagram.com/scottish_expats_sjh)
 <https://www.facebook.com/scottishexpatsjh>

Barbora Hájková

ROZHOVOR S UČITELEM: STUART HAUSRATH

Mohl byste se představit třemi slovy, které vás nejlépe vystihují?

Jsem klidný, zábavný a energický.

Co máte nejraději na životě v České republice a na životě ve Skotsku?

V České republice životní styl a ve Skotsku humor.

Chtěl jste se vždy stát učitelem?

Ne, dostal jsem se k tomu postupně, ale jsem šťastný, jak to je.

Máte rád učení?

Ano, velmi, je to obohacující a zábavné.

Co je Vaše vášeň?

Jídlo a umění.

Kdo je Váš oblíbený umělec?

Joseph Mallord William Turner RA.

Kdo nebo co inspiruje Vaši tvorbu?

Moderní pouliční umění na plátně mnoha umělců z celého světa.

Přemýšlel jste, že se někdy stanete profesionálním umělcem?

Zvažuji to, ale mám několik dalších nápadů, které chci zrealizovat ještě předtím.

Co Vás dovedlo k myšlence o pořádání kreativních setkání?

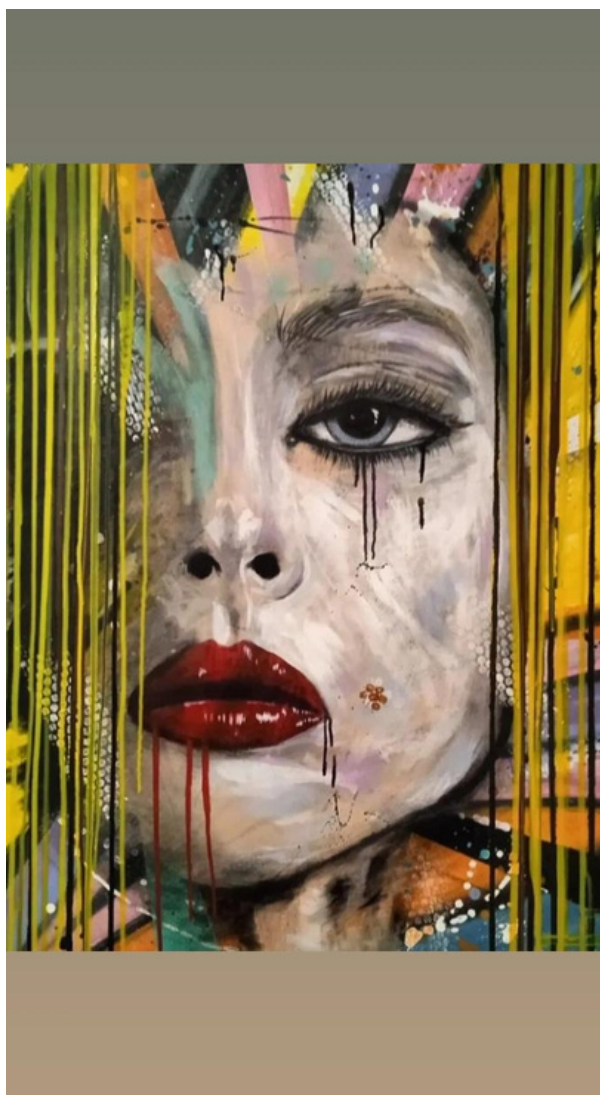
Skutečnost, že malovat nebo kreslit může kdokoli, pokud chce. Opravdu to má smysl, chci povzbudit více studentů, aby se zapojili.

Kdo by se podle Vás měl účastnit vašich kreativních setkání?

Zaprvé, ve škole je mnoho studentů, kteří doma vytvářejí svá umělecká díla, většinou mají ale obavu z kritiky a neúspěchu, to je pohltí a na setkání nejdou. Kdyby udělali první krok, uvědomili by si, že setkání umělců je přátelské, povzbuzující a o sdílení znalostí. Zadruhé každý, kdo chce zkusit něco nového.

J. M. W. Turner, sněhová bouře

Co je náplní kreativních setkání?

Náplní je několik, hlavním záměrem je přimět studenty, aby něco vytvořili od začátku do konce na úrovni svých dovedností a svým vlastním tempem. Zároveň chceme studentům představit různé způsoby použití materiálů a svobodu při jejich výběru.

Kde najdeme Vaši práci?

Na Facebooku a Instagramu. Budu také pořádat výstavy k osobnímu zhlédnutí v Praze, o těch vám dám vědět na těchto platformách:

Kde se studenti mohou přihlásit?

Ve škole visí plakáty s mým e-mailem nebo se v případě jakýchkoliv dotazů zastavte a můžeme si popovídat.

Kde a kdy se kreativní setkání koná?

Vždy ve středu od 14:00 do 16:00 na Klamovce v jazykové učebně 2.

Chcete něco vzkázat studentům?

"Začněte říkat více ano, budete překvapeni a budete více přemýšlet, kam vás to zavede."

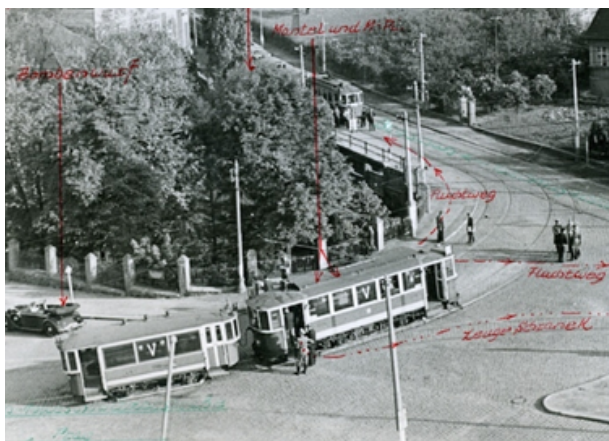
 [instagram.com/scottish_expatsjih](https://www.instagram.com/scottish_expatsjih)

 <https://www.facebook.com/scottishexpatsjih>

Barbora Hájková

80 LET OD OPERACE ANTHROPOID!

První máj byl lásky čas... Květen je ovšem i měsíc, během kterého si připomínáme mnoho významných historických událostí. Od první z nich uběhlo letos 80 let. Dne 27. května roku 1942 byl spáchán atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Byl to právě Slovák Jozef Gabčík a Čech Jan Kubiš, kteří se do této odvážné operace Anthropoid pustili.

I přes počáteční problémy se úkol nakonec zdařil. Celá skupina sedmi parašutistů se pak dlouhé týdny schovávala v kryptě kostela sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze. Byl by se jim povedl i útěk do bezpečí, kdyby je však nezradil Karel Čurda, bývalý parašutista, jeden z nich. Je téměř neuvěřitelné, že sedm parašutistů svádělo boj s osmi sty muži několik hodin.

Druhá významná událost se odehrála o tři roky později. Pražské povstání začalo 5. května 1945. Zemřelo při něm mnoho civilistů, kteří byli ochotni padnout za svobodu své země a vyšli do ulic.

Oba tyto činy prokázaly neuvěřitelnou morální sílu našich občanů a je důležité si je rok od roku připomínat. Myslíte si, že o těchto známých událostech už všechno víte? Zkuste si své znalosti otestovat ve vědomostní rubrice našeho časopisu!

Klára Sušanková

Zajímavost

Jan Kubiš původně vůbec neměl být součástí operace. Atentát měl Jozef Gabčík uskutečnit společně s rotným Karlem Svobodou. Ten si ale během výcviku zlomil nohu a nemohl se tedy akce zúčastnit. Jozef Gabčík si k sobě až poté vybral Jana Kubiše, se kterým jej pojilo velké přátelství.

Adam Zachariáš

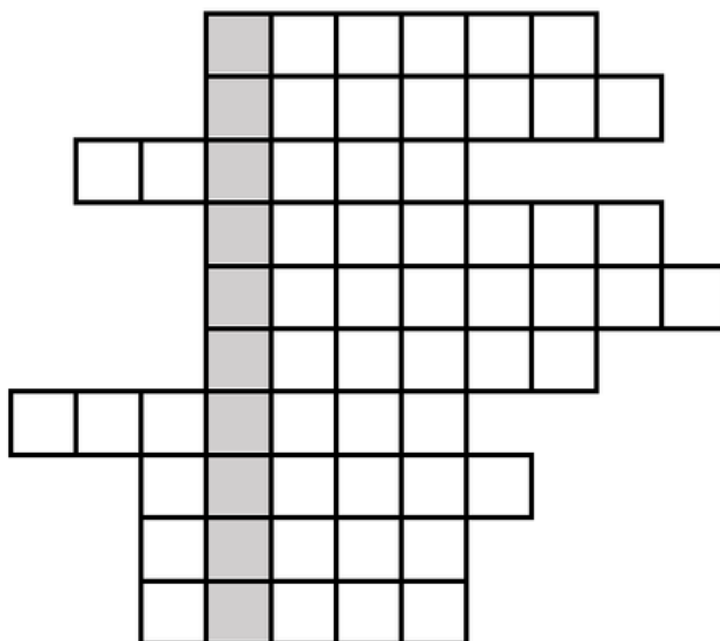
TAJENKA

Dějepis

Ve vědomostní rubrice se budou v každém čísle časopisu objevovat kvízy, tajenky nebo křížovky zaměřené vždy na jeden konkrétní vyučovací předmět. Do tohoto čísla jsme vybrali předmět dějepis! Konkrétně si můžete otestovat své znalosti týkající se atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, který provedli českoslovenští parašutisté Jozef Gabčík a Jan Kubiš. 27. května 1942 a letos si tedy připomínáme už 80. výročí atentátu.

Tajenka:

1. V které zemi byli vycvičeni výsadkáři jako Jozef Gabčík a Jan Kubiš?
2. Jak se jmenoval první říšský protektor v Protektorátu Čechy a Morava?
3. Po atentátu se parašutisté skrývali v pravoslavném kostele sv. Cyrila a Metoděje. Pomáhal jim duchovní, otec Vladimír
4. Jak se jmenoval říšský vůdce SS a šéf gestapa?
5. Jak se nazývá ulice, ve které stojí kostel sv. Cyrila a Metoděje, v němž se parašutisté ukrývali?
6. Jak se jmenoval velitel a nejstarší ze sedmi parašutistů, kteří se ukrývali v kostele?
7. Dne 15. března 1939 začala nacistická Čech a Moravy.
8. Ve kterém zahraničním městě měla sídlo československá exilová vláda?
9. Jaký je název pražské čtvrti, kde proběhl atentát na Reinharda Heydricha?
10. Na operaci se podílel jak tuzemský, tak zahraniční

Tajenka: Operace, podle níž proběhl atentát, se jmenovala:

HÁDANKY

Poznáte osobnosti spojené s historií protektorátu Čechy a Morava? Spojte s obrázky.

Narodil se 12. 2. 1920 v moravském Bánově. Byl to československý pilot RAF a člen výsadku Bioscop. Roku 1939 opustil Československo přes Balkán a skončil ve Francii, později v Anglii. Byl nejmladším ze sedmi parašutistů, kteří se po atentátu skrývali v kostele v Resselově ulici. Tam také 18. června 1942 v pouhých 22 letech zemřel.

Tento český generál a politik se narodil 29. září 1890 na Vinohradech do rodiny krejčovského pomocníka a po studiu gymnázia pokračoval na České vysoké škole technické v Praze. Za první světové války narukoval do armády a na východní frontě se dostal do ruského zajetí. Následně se přidal k carské armádě a později do Československých legií. Dne 27. dubna 1939 se stal předsedou protektorátní vlády a 19. června 1942, den po tom, co zahynuli Jozef Gabčík a Jan Kubiš, byl nacisty popraven.

Tento muž se narodil 24. ledna 1898 v Karlových Varech. Byl součástí početné sudetoněmecké menšiny a profesí knihkupec. Roku 1935 vstoupil do Sudetoněmecké strany (SdP) a byl zvolen do parlamentu. Později se stal SS-Gruppenführerem a velitelem policie v protektorátu Čechy a Morava. Po atentátu se podílel na vypálení vesnic Lidic a Ležáků. Od roku 1942 byl de facto nejmocnějším nacistou v protektorátu. Za své zločiny byl 22. 5. 1946 ve věznici na Pankráci oběšen před zraky tisíců lidí.

Karl Hermann Frank

Josef Bublík

Alois Eliáš

Vyberte správnou možnost

Celá operace byla uskutečněna kvůli tlaku **americké/britské** vlády. Parašutistům na domácí půdě pomáhala odbojová organizace s názvem **Honza/Jindra**. Pro Reinharda Heydricha se nakonec stal osudným **samopal/granát**, který použil **Jozef Gabčík/Jan Kubiš**. Po zásahu byl Heydrich převezen do nemocnice **Na Bulovce/v Motole**.

Adam Zachariáš

Výsledky najdete na: KlamOFFka

POZNEJ SVÉHO UČITELE!

Milí čtenáři, tuto rubriku si pro vás redakce připravila jako malé překvapení, které není součástí běžných novin ani časopisů. Jak už napovídá samotný název, můžete v tomto článku vyzkoušet svou intuici a na následujících fotografiích zkusit rozpoznat vaše vyučující v dobách jejich dětských nebo dospívajících let. Věříme, že některé tváře poznáte velmi rychle, jiné naopak mohou být tvrdý oříšek... Především však doufáme, že se u této rubriky hlavně pobavíte!

Zajímá vás, jestli byly vaše tipy přesné? Zkuste se vyučujících na správné odpovědi zeptat sami...

